

COLUMN DE MENING

Normale mensen zien er zo uit

Fien Leysen

Maandag 21 september 2020 om 16.55 uur

Het was vrijdag nieuws. Ondertussen is het alweer vergeten, maar in mijn hoofd blijft een kop van The New York Times hangen. Het programma Ultra strips down, een Deense tv-show voor kinderen, zette vijf naakte mensen op een rij, van verschillende leeftijden, lichaamstypes en afkomst. ‘Normale lichamen zien er zo uit’, zeiden de programmamakers, en dat was ook de kop van het artikel.

Er ontstond wat ophef over de vijf volwassen naakte lichamen en de kinderen in de studio die ernaar keken. Sofie Münster, experte in ‘Nordic parenting’, zegt dat we vandaag over-voorzichtig zijn, en dat zij het liefst onder-voorzichtig is. Zo leren we onze kinderen iets, zegt ze, door hen de realiteit te tonen. Een naakt lichaam hoeft niet telkens seksueel te zijn. Het gaat over vrij zijn en jezelf vinden. Het gaat over aanvaarden dat lichamen niet perfect zijn, over tevreden zijn met wie je bent.

Ik ben blij dat het ergens gebeurt, en triest dat het niet overal zo is. De meeste naakte lichamen die je online kunt terugvinden, dragen bij tot een onrealistisch lichaamsbeeld en hebben vaak een seksuele connotatie. Hoewel er ondertussen al te veel – en misschien wel alles – gezegd is over de naaktbeelden van drie bekende Vlamingen die recent tot bij de volwassen whatsappende Belg kwamen, kan ik het niet helpen eraan terug te denken.

Vlaanderen stond even op zijn kop. Niemand betwist dat het voor de betrokkenen verschrikkelijk is dat die beelden ongewenst gedeeld werden. Het overkwam vrouwen al vaker, maar zelden met dezelfde grootschalige en juridische gevolgen. Een verbod om beelden te delen, krijgt plots een draagvlak. Terecht, uiteraard. Hopelijk wordt er in de toekomst ook in deze mate gevolg aan gegeven wanneer het een onbekende vrouw overkomt.

De reacties op de aard van de beelden waren uiteenlopend. Het internet stond bol van mensen die het schandalig vonden, pervers, die de mannen met de vinger wezen. Maar bijna niemand zei ‘en wat dan nog?’. Ik schrok dat het nieuws was dat drie mannen af en toe hun kleren uittrekken, een seksdrive hebben, zichzelf bevredigen. Ik schrok dat wij daar met z’n allen van schrokken. En stiekem – ook al heb ik de beelden niet gezien – vond ik het mooi. Dat er nog steeds mensen zijn, ook mannen met mensenkennis en mediaervaring, die online een wildvreemde willen vertrouwen.

We kunnen het lust noemen, of onder-voorzichtigheid, of een stukje van de realiteit dat we het liefst ontkennen. Dat lichamen en hoofden niet perfect zijn, dat wij het anno 2020 nog steeds moeilijk vinden om een naakt- of seksueel beeld te zien. Zeker van een bekende. Dat we daar het liefst ophef over maken. Dat we het liever dom noemen,

en ietwat naïef. Maar normale mensen zien er zo uit. Zijn seksuele wezens. Doen soms dingen waar ze spijt van krijgen. Delen af en toe, met een bewonderenswaardig vertrouwen in de ander, zichzelf.

Fien Leysen is schrijfster en theatermaakster

Verschenen op maandag 21 september 2020